

Fæstet efter ham. Det er en Praxis, hvorved alle Parter ere vel tjente, og man sætter altsaa en saadan Uffærdighedsstilstands Indtrædelse praktisk lig med et Dødsfalds Indtrædelse. Vi have troet, at det kunde være hensigtsmæssigt at gjøre den samme Betragtning gjældende her i Loven; thi ellers vilde man jo maaffce paa adskillige Steder kunne komme til at forlænge et Fæste udover den Tid, da det ellers vilde have bestaaet, og da det er gunstigt, at det bestaaer, det vil sige: udover det Tidspunkt, da Fæsteren selv er rørig og istand til at bestyre Gaarden. Naar vort Forslag vedtages, kan Fæsteren altsaa, naar han følger sig affældig, trække sig tilbage og skaffe sine Livsarvinger samme Betingelser, som om han var død. Jeg tror, at dette er et Forslag, som alle Parter kunne være vel tjente med, og som ikke frembyder nogen væsentlig Betænkelse fra nogen Side. — Det næste Forslag af dem, som ikke ere begrundede af den ærede Ordfører, og som jeg har deeltaget i at stille, er Forslaget under Nr. 7, hvilket gaar ud paa, at Jorddroten eller sidste Fæster eller hans Vo kan lade sin Deel af Besætning, Inventarium, Sæd og Afgrode medfølge, naar de ere komne overeens om en Værdiansættelse for samme. Grunden til dette Forslag er følgende: Naar Gaarden skal være afleveret, inden den stilles til Auction, vil den altsaa være blottet for Besætning, og da der ikke er nogen Berettigelse for Dommeren, der besorger Auctionen, til at stille Andet til Auction end det, selve Lovens Paragrapher foreskrive, have vi meent, at det kunde være rigtig at give en udtryffeligt Forskrift for det Tilfælde, at Jorddroten og Fæsteren blive enige om, at deres Dele af Besætningen skulle gaae med ved Auctionen, saaledes at den, der kjøber Gaarden, ikke kjøber en bar Gaard, men en Gaard med Besætning, naturligviis saaledes, at han betaler Jorddroten den Deel af Besætningen, som har tilhørt ham, og Fæsterens Vo, hvad der har tilhørt Fæsteren. Naar de Bedkommende imidlertid skulle have Lov til selv at indbefatte deres Dele af Besætningen under Auctionen, vil det være nødvendigt først at have aftalt, for hvilken Priis de skulde sættes ind, og derfor have vi gjort

den Tilføjning i Forslaget: „naar de ere komne overeens om en Værdiansættelse for samme“. — Med Hensyn til det næste Forslag, det under Nr. 8 b., som er stillet af mig alene, kan jeg ganske henholde mig til den ærede Ordførers Bemærkninger derom, og da han har anbefalet det, haaber jeg, at Thinget uden Betænkelse vil kunne gaae ind paa det. — Forslaget under Nr. 14, der indeholder en Tilføielse til § 2, er en simpel og nødvendig Følge af Forslaget Nr. 7, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre der ved. — Med Hensyn til Forslaget Nr. 32 b., som ligeledes er stillet af mig alene, og som den ærede Ordfører ogsaa har anbefalet, skal jeg bemærke, at jely om Forslaget under Nr. 8 b. bliver forfattet, vil dog Forslaget under Nr. 32 b. blive nødvendigt, naar Forslaget under Nr. 15 bliver vedtaget. Det er nemlig ikke nødvendigt knyttet til det førstnævnte Forslag, men vil ogsaa udræves som en Tilføielse, naar det sidstnævnte Forslag under Nr. 15 bliver vedtaget. — Da jeg med Hensyn til de øvrige Forslag, der ere stilled til det foreliggende Ussnit, er sammen med den ærede Ordfører, forsaavidt jeg har deeltaget i at stille dem, kan jeg henholde mig til, hvad han har udtalt derom, og jeg kan derfor paa dette Ståndpunkt af Forhandlingerne slutte mine Bemærkninger til dette Ussnit.

Spall: Jeg har kun begjært Ordet for i al Korthed, men dog meget indtrængende, at anbefale det Endringsforslag, der findes opført under Nr. 6, og som er stillet af mig selv i Forbindelse med nogle af Udvalgets Medlemmer. Det gaar, som Thinget jo vil have seet, ud paa at foretage den Forandring i Lovforslagets § 1, at den vedkommende Fæstegaard, naat den i Medfør af Lovens Bestemmelser stilles til tvungen Auction, da ogsaa ved selve Afhændelsen befries for enhver yderligere Fæstevang. Jeg har allerede under denne Sags første Behandling havt Leilighed til at udtale som min Anskuelse, at en saadan Forandring i Lovforslaget maatte betragtes som væsentlig nødvendig, vel at mærke under Forudsætning af, at den Bestem-